

Ime lista	Večernje novosti	Datum	08.02.2006.	Autor	-	Str.	IV
Naslov članka	Naš „Hleb“ u Teheranu	Rubrika	Kultura				

Studio za press-clipping i medijski monitoring, www.clippingstudio.co.yu, clst@EUnet.yu, Tel/fax: +381-(0)21-618-095

Наш „Хлеб“ у Техерану

Вукица Стругар

Н 24. међународном позоришном фестивалу „Сви-тане“ у Техерану, у конкуренцији петнаест земаља из целог света, победила је наша земаља: представа „Хлеба и игара“ (аутора и режисера Миростава Бенке) у извођењу Словачког војвођанског позоришта Јована Јездичића повела и Станушу Фешицу. По речима актера, више од хиљаду гледалаца Пратског театра испратило је овајцијема ансамбл, а Бенка је имао прилику да студентима глуме и стручној јавности ојржи и већма посећену позоришну радионицу. Чиме је ова невероватна представа толико освојила публику, али и стручна жири?

– Вероватно специфичном енергијом, а извесно и позоришним изразом, комуникативнијим од класичног – објашњава режисер, који и сам игра у „Хлеба и игара“. – За мене је то изузетан догађај, пре свега зато што је реч о једном од највећих фестивала у свету. Одирано је укључено 105 представа, ми смо имали три извођења. Очекивања да је ово за њих била једна егзотична представа са другачијом поети-ком... Иначе, фестивал нема неки одређени концепт. Било је места и за улични и за конвенционални театар, позориште сенки, театар покрета. Фасциниран сам бројем представа, имао сам прилику да видим и једну изузетну иранску, из Жајра „Јуткарске опере“. Свесрјно бих је препоручио, рећимо, за наш Битф.

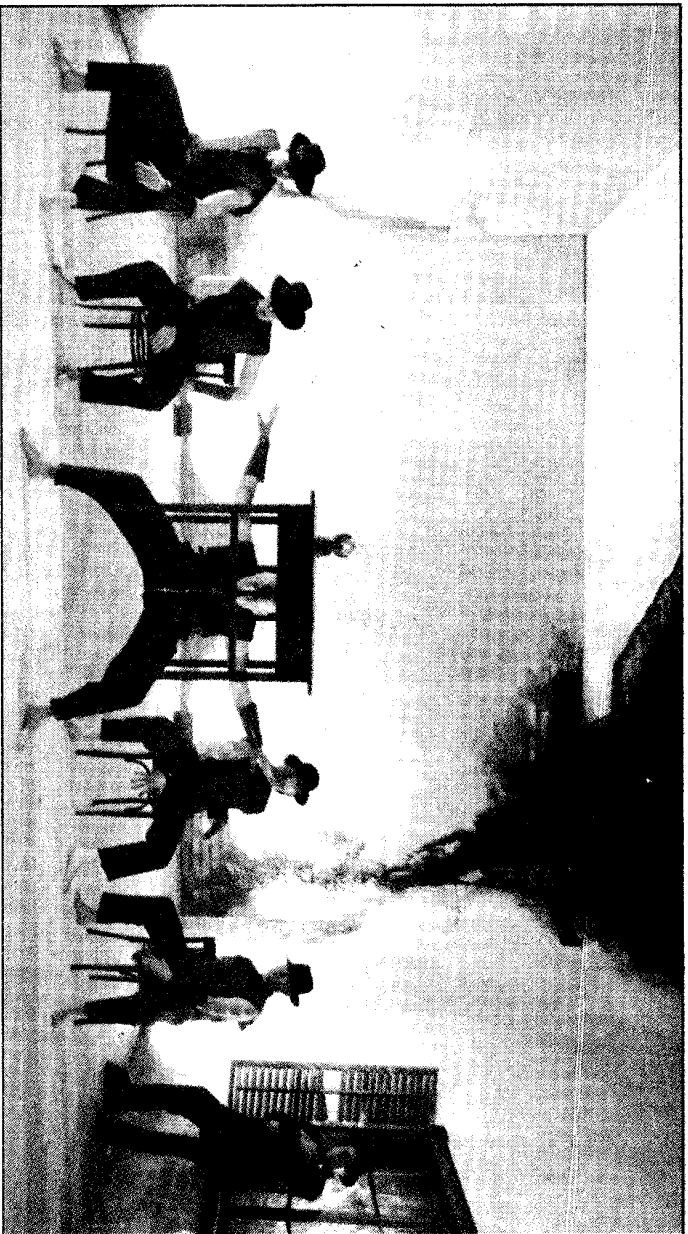
□ Не само чувена Јуванова изрека еш и родна Војводина, инцидентално су вас за ову представу?
– Већма. Вероватно је то опромно тло и небо које ме стално вуче да се вратим овом простору. Једно време сам живео у Словачкој, али сам имао сталну потребу да дођем кући, у свој родни Срем. И Нађ се из Француске често враћа у Кањаку да напуни батерије...
□ После боравка у Словачкој, каква су ваша искуства у поређењу између две средине?
– Словаци раде професионално и релативно хладно-

Иако је језик основ људске комуникације, за разлику од речи, убеден сам да тело никад не лаже. Оно, једноставно, реагује, непогрешливо и прецизно. Трудим се да сачувам у себи светост о трагању за новим и будем спреман, у сваком наредном пројекту, за трновит пут – Од почетка

но. Прецизно и рационално, рекао бих с једним конвенционалним, специфичним односом који је резултат неке унутрашње, неосвећене хипокризије.
□ Као и многи режисери, имате „свог“ глумца, из предстиаве у представи?
ра, то је у неком неосвећеном делу њихове личности и унутрашње енергије. Школован глумца често се труди да

– Зенко Кожик игра у свим мојим ауторским пројектима („С.О.С.“, „Меки снови“, „Лух in tenbris“, „Хлеба и игара“). Цигирао бих једног криптичара који је после нашег учешћа на 25. Битфесту написао о Кожику: „Поузгано тврђим да није јан плесач у јавној утославији не поседује ту врсту пластичне изражајности и енергије!“
□ У чему је предност тевербалног у односу на класични театар?
– Иако је језик основ људске комуникације, за разлику од речи, убеден сам да тело никад не лаже. Оно, једноставно, реагује непогрешиво и прецизно.
□ Да ли из потребе за аутентичношћу често радите са аматерима?
– Мислим да постоје ретки, високи професионалци који су способни да ојевсте сваки део свог тела и врате се својим прапојцима. Код амате-

Биографија

ГЛУМАЦ, редитељ и примењени уметник Мирослав Бенка режирао је десетстак представа у позорницама бивше Југославије и иностранства, документарне филмове, ТВ емисије, музичке спотове, радио-драме...

Његове представе извођене су на београдском БИТЕФ-у, сарајевском МЕС-у, новосадском Старијном позорју, Југословенском позорним фестивалу у Ужичу, међународним фестивалима у Словачкој, Румунији, Аустрији, Норвешкој, Финској и другим земљама.

□ *Наша култура јавности, шта, не зна довољно о Словачком војвођанском позорници, које нам је донело ово значајно признање из Тексаса?*

- Реч је о најтаљем професионалном театру у Србији, основаном пре две године захваљујући Покрајинском извршном већу. Има света неколико стално запослених чланова, остали се окућљају по пројекту. Прецедентик Уметничког савета је редитељ Љубољав Мајера, ту смо и Јан Макан, Владаша Феќете, Јан Чанђи и ја. Изводимо и српске и словачке комедије, и класични и невербални театар. Доста смо либерални у уметничком смислу. Најважније је да свако од ангажованих редитеља побије прилику да прокине у своју поезију и развија је...

бућем спреман, у сваком наредном пројекту, за трговит пут - од почетка.

□ *Са искуством обе професије, шта мислите да би глумци требало да*

режирају? У последње време, све чешће одлучују да се одвоје и у другој улози.

- Ту не постоји правило. И у нашем и у светском позорници има низ позитивних и негативних примера. Пре свега, ако има амбиција да буде редитељ, глумца мора да поседује свој особен и јединствен свет, по којем ће да се разликује од других. Али, потребне су му и остале способности: сминао за иледино и естетско, за организацију, савршену еквилибристику у сваком смислу. Наравно, и искуство.

вам поментите "фијоке" и често није спреман - а то је неопходно у позорници - да заједно с редитељем и осталим сарадницима крене на пут мукокриниот испражњивања. Постоје и такви професионалци, али у трија за новцем, славом или популарношћу, противе се овој врсти сарадње. За мене је посвећеност позорници императив.

□ *Има, ли сте "деостирски" професионалци: зајму сите задатци на Академији уметности у Новом Саду, а режију на ФДУ у Београду...*

- Трудно сам се да сачувам у себи ту свест о трагању за увек новим и да